

Engin Erkiner: 14 Aralik gunu Birgun gazetesinde yayimlanan yazimdir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerden başlayarak orta derecede gelişmiş olanlara ve dünyanın geri kalanına dalga dalga yayılan ve şimdilik ekonomik ve bir oranda toplumsal boyutta kalan, politik boyuta sığramayan kriz, çok sayıda kişideki yeni bir eğilimi iyice açığa çıkardı: Bilen de bilmeyen de konuşuyor ve yazıyor. Yazılı basın ve internet, kriz ile ilgili içerik olarak boş yazılarla dolu. Televizyon programlarında görülen ve adlarının önünde “filanca bankanın genel müdürü” ya da “finans uzmanı” sözcüklerini taşıyan kişilerin konuşmaları ise, insana tek kelimeyle sıkıntı veriyor.

Sadece Türkiye’de değil, başka ülkelerde, örneğin Almanya’da da durum böyle. Sol insanlar, bu “görüş” bombardımanı altında kolaylıkla kime inanacaklarını şaşırabilirler. Neyse ki, tanınmış sol bilim insanları var.

Kim bunlar?

Uzmanlık alanlarındaki otoriteler arasında sayılan insanlar bunlar... Sol düşünceli oldukları için bizim tarafımızdan otorite kabul edilmiyorlar. Sağın önde gelen kişileri tarafından da bilgi ve çözümlenmeleri dikkate alınan kişiler. Kuşkusuz sağ onlara karşıdır ve eleştirir, ama bilgi ve çözümleme düzeylerini de takdir eder.

Birkaç örnek verirsek...

Dieter Rucht: Sosyal hareketler konusunda otorite sayılır. Berlin'deki Sosyal Hareketleri İnceleme Enstitüsü'nün başkanıdır. Aynı zamanda ATTAC Bilim Kurulu üyesidir.

Elmar Altvater: Ekolojik sosyalizm, sürdürülebilir kalkınma teorilerinin önde gelen bir temsilcisidir. O da aynı Bilim Kurulu'nun üyesidir.

Jörg Hufschmidt: Sermaye ve finans piyasası uzmanı.

“Almanya banka krizinden neden İngiltere’ye göre daha az etkilendi?” sorusuna açık cevap verebilen az sayıda insandan bir tanesi. Diyor ki:

“İngiltere’deki banka sistemi tümüyle özelleştirilmiştir, Almanya’da ise böyle değildir. Sparkasse adında devletin de ortak olduğu ve çok sayıda şubesi bulunan bir banka var. Devlet ortaklığı bu bankanın büyük finans maceralarına

girmesini engellemiştir.”

O da aynı Bilim Kurulu'ndadır.

Alex Demirovic: Frankfurt Okulu ve eleştirel toplum teorisi konusunda tanınmış bir kişidir.

Frank Deppe, Wolfgang F. Haug, Birgit

Mahnkopf, Joachim
Hirsch... Sayı artırılabilir.

Frankfurt'taki Sigmund
Freud Enstitü'nün
kurucuları, Nazizmin

Alman tarihi ve sosyal psikolojisiyle ilgisinin araştırılmasında önde gelen kişiler arasında yer alan Alexander Mitscherlich ve Alfred Lorenzer çok bilinen isimlerdi ve kendilerini sosyalist olarak tanımlarlardı.

Sosyalistlerin bir toplumda prestij sahibi olmaları öncelikle teorik güçlerine ve bu alandaki prestijlerine bağlıdır. Hatırlayın: Sosyalistlerin 1970 öncesinde ülkemiz fikir hayatı üzerinde değişik alanlarda

nerede
hegemonyası vardı.
Sosyalizmin o
dönemki büyük fikirsel
gücü bu hegemonya
olmadan
düşünülemez.

Her fikir akımı,
öncelikle alanlarında
gelişmiş olan bilim
insanlarını ve genel
olarak aydınları
saflarına kazanmak
zorundadır. İlk kez
Gramsci tarafından
açık olarak ifade
edilen bu tez, en

büyük yandaşını
sağda buldu: Neo
liberalizmin fikir
babası sayılan
Hayek, Gramsci için,
“organik aydınlar
konusundaki
görüşünün önemle
dikkate alınması
gerekir” der.

Entellektüel yaşamı
denetlemeden fazla
ileriye
gidemezsiniz. Neo
liberalizm yaklaşık
40 yıldır bu alanda
çalıştı ve başarılı da
oldu. Neo
liberalizmin

aydınlarına karşı
çıkan, bilgi ve
çözümleme
konusundaki
gelişmiş düzeyi
genel olarak kabul
gören sosyalist ya
da sol aydınlar
olmadan, sol bir

toplumsal projenin
ilerlemesi
neredeyse mümkün
değil...

Bu insanlar
kendiliğinden
ortaya çıkmıyor.
Onlara değer
vermek, onları ileri
itmek gerek. Bazı
görüşleri eleştiri
konusu olabilir, bu
önemli değildir.

Önemli olan solda
durmaları ile
gelişmiş bilgi ve
çözümleme
düzeyleridir.

Almanya'da yükselen sol, sol bir partinin üyesi olsunlar veya olmasınlar, bu insanlar olmadan düşünülemez. Kitapları onbinlerce

olmasa bile
binlerce satılıyor,
çok sayıda
tartışma
toplatisına
katılıyorlar.
İnsanlar onları
dinliyor ve

tartışıyor.

Bu herşey
demek değil

kuşkusuz, ama
bu kadarı bile
olmadan gerisi
gelmiyor.